

ارزیابی مدل‌های تلاطمی در شبیه‌سازی امواج تیز ایستا در جریان‌های فوق بحرانی کانال‌ها

ابراهیم علامتیان * (دانشجوی دکتری)

محمد رضا جعفرزاده (استاد)

گروه عمران، دانشکده‌ی مهندسی، دانشگاه فردوسی مشهد

در این نوشتار معادلات دوبعدی متوسطگیری شده‌ی عمقی سنت وانت با در نظر گرفتن جملات تلاطمی، در جریان فوق بحرانی همراه با امواج تیز ایستا حل شده‌اند. برای این منظور از روش حجم محدود Roe-TVD با استفاده از سلول‌های مثلثی بی‌سازمان استفاده شد. برای تکمیل معادلات هیدرودینامیک، از مدل طول اختلاط (ML)^۱، مدل $\varepsilon - k$ و مدل تنش جبری (ASM)^۲ استفاده شد. آنگاه جریان در کانال به همراه یک مانع در پلان با عرض‌های متفاوت شبیه‌سازی شد. سپس نتایج عددی حاصله با داده‌های بدست آمده از مدل آزمایشگاهی مقایسه شد. کاربرد مدل‌های مختلف نشان می‌دهد که مد نظر داشتن اثرات تلاطم جواب‌های عددی را در محل امواج تیز ایستا بهبود می‌بخشد. بررسی کیفی نتایج و تحلیل کمی خطاهای نشان می‌دهد که جواب‌های حاصل از مدل تنش جبری در مقایسه با جواب‌های بدست آمده از سایر مدل‌ها، مطلوب‌تر است.

واژگان کلیدی: روش حجم محدود، مدل طول اختلاط، مدل $\varepsilon - k$ ، مدل تنش جبری، امواج تیز ایستا.

۱. مقدمه

در آب‌های کم عمق اطراف سیلندرهای استوانه‌بی و جزیره‌ها مورد مطالعه قرار گرفت.^[۱۰-۷] اتلاف همگن تلاطم ناشی از شبکه در آب‌های کم عمق^[۱۱] و نیز شرایط کم عمقی جریان و اثرات اصطکاک بستر در تولید ساختارهای دوبعدی تلاطم در لایه‌های اختلاطی سطح آزاد^[۱۲-۱۴] توسط محققین بررسی شد. مشخصات تلاطم در جریان کانال‌های روباز به صورت آزمایشگاهی مطالعه^[۱۵] و با استفاده از روش شبیه‌سازی مستقیم عددی^۳ مدل‌سازی شد.^[۱۶] در سال‌های اخیر روش حجم محدود کاربرد زیادی در محاسبات عددی سیالات پیدا کرده است. در این روش به علت استفاده از شکل انتگرالی معادلات، می‌توان از شبکه‌ی محاسباتی با اجزای نامنظم استفاده کرد. در این صورت، بخش عمده‌ی کار عبارت است از تعیین شارع عمودی که از هر وجه جزء محاسباتی عبور می‌کند. هنگامی که ناپیوستگی منفردی در یک نقطه از قلمرو جواب با شرایط اولیه‌ی ثابت وجود داشته باشد، به آن «مستانه‌ی ریمان» گفته می‌شود. حل کشنه‌های دقیق ریمان با بهره‌گیری از نظریه‌ی حل ضعیف معادلات هذلولی بقاء، گسترش ناپیوستگی‌ها در فضای حل -- نظری امواج تیز -- را به خوبی پیش‌بینی می‌کنند. اما إعمال این روش‌ها در سیستم معادلات غیرخطی مقرن به صرفه نیست. از طرف دیگر، توسعه‌ی حل کشنه‌های تقریبی ریمان^[۱۷] به نتایج مناسبی منجر می‌شود؛ به خصوص روش تجزیه‌ی اختلاف شار^۴ که کاربرد آن برای حل معادلات آب‌های کم عمق به صورت گستردگی استفاده و توصیه شده است.^[۱۸-۲۱] تأثیر اصلی تلاطم ایجاد پخشیدگی

به طور کلی «جریان آب‌های کم عمق» -- نظری حرکت آب در رودخانه‌ها، شکست سدها و امواج تسونامی -- به جریانی گفته می‌شود که در آن طول مشخصه‌ی جریان در عمق بسیار کمتر از طول مشخصه‌ی جریان در افق باشد. در حقیقت عمق کم جریان از توسعه‌ی سه‌بعدی ساختارهای تلاطم جلوگیری می‌کند و جریان‌های تأثیری ناشی از انسیاس گردابه‌ها را محدود می‌سازد. بنابراین می‌توان جریان آب‌های کم عمق و اثرات تلاطم را به صورت شبه دوبعدی بررسی و مطالعه کرد. در این حالت با متوسطگیری عمقی معادلات از توسعه‌ی تلاطم در جهت قائم، ناشی از گسترش گردابه‌ها صرف‌نظر می‌شود و درنتیجه‌ی کاهش درجات آزادی معادلات، مدل‌سازی جریان بسیار آسان‌تر می‌شود.

در اواخر دهه‌ی شصت، برای نخستین بار تلاطم دوبعدی مورد بررسی قرار گرفت.

در آن بررسی‌ها، گسترش انرژی مقیاس متوسط، در جریان شبه دائمی متلاطم تحت فشار^[۱] و نیز اتلاف انرژی در محیط همگن جریان دوبعدی متلاطم مورد مطالعه قرار گرفت.^[۲] نتایج حاصله نشان داد که ساختارهای بزرگ افقی در جریان‌های شبه دوبعدی نقش مهمی در خصوصیات جریان دارند. رفتار جت صفحه‌یی متلاطم در آب‌های کم عمق، طی آزمایش‌های مفصلی بررسی شد.^[۳-۶] رفتار دنباله‌ها^۷

* نویسنده مسئول
تاریخ: دریافت ۱۰، ۱۳۸۸/۶، اصلاحیه ۱۳۸۹/۶، پذیرش ۱۷، ۱۳۸۹/۶

شار در راستای x و y , g شتاب جاذبه و G_k بردار جملات چشمی است؛ G_1 و G_2 به ترتیب جملات چشمی شبیه و اصطکاک بستر و G_3 جمله چشمی اثرات تلاطمی است و چنین می‌شوند:

$$G_1 = \begin{bmatrix} 0 \\ -gh \frac{\partial Z_b}{\partial x} \\ -gh \frac{\partial Z_b}{\partial y} \end{bmatrix}; \quad G_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{\tau_{b,x}}{\rho} \\ -\frac{\tau_{b,y}}{\rho} \end{bmatrix}; \quad G_3 = \begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{\partial h \bar{u}_i' u_j'}{\partial x} \\ -\frac{\partial h \bar{u}_i' u_j'}{\partial y} \end{bmatrix} \quad (3)$$

که در آن Z_b تراز بستر کاتال در مرکز سلول، $\tau_{b,x}$ تنش برشی در بستر و $\bar{u}_i' u_j'$ مؤلفه‌های متostطیگیری شده در عمق تنش‌های رینولدز هستند.

۳. حل عددی معادلات به روش حجم محدود

با انتگرال‌گیری زمانی از سیستم معادلات ۱ و ساده‌کردن روابط، معادلات زیر با دقت مرتبه‌ی دوم در زمان به دست می‌آیند:^[۲۸]

$$\begin{aligned} W^{n+\frac{1}{2}} &= W^n - \frac{\Delta t}{2} \left(\frac{\partial F_x}{\partial x}(W^n) + \frac{\partial F_y}{\partial y}(W^n) \right) + \frac{\Delta t}{2} \sum_{k=1}^r G_k^n \\ W^{n+1} &= W^n - \Delta t \left(\frac{\partial F_x}{\partial x}(W^{n+\frac{1}{2}}) + \frac{\partial F_y}{\partial y}(W^{n+\frac{1}{2}}) \right) \\ &\quad + \Delta t \sum_{k=1}^r G_k^{n+\frac{1}{2}} \end{aligned} \quad (4)$$

در این روابط Δt گام زمانی است. برای جداسازی معادلات در مکان از مدل متکی به بالادست^۸ استفاده می‌شود. با انتگرال‌گیری از سیستم معادلات ۴ بر هر سلول C_i به مساحت A_i و اعمال قضیه‌ی گوس داریم:

$$A_i \frac{W_i^{n+1} - W_i^n}{\Delta t} + \int_{L_i} (F_x \tilde{n}_x + F_y \tilde{n}_y) dL = \sum_{k=1}^r \int_{C_i} G_k dA \quad (5)$$

که در آن W_i^n مقدار متغیر بقایی در مرکز سلول C_i در زمان t^n مرز سلول L_i ، t^n و $(\tilde{n}_x, \tilde{n}_y) = (\tilde{n}_x, \tilde{n}_y)$ بردار یکه‌ی عمود بر وجه L_i است (شکل ۱(الف)). عبارت دوم رابطه‌ی ۵ چنین نوشتہ می‌شود:

$$\int_{L_i} (F_x \tilde{n}_x + F_y \tilde{n}_y) dL = \sum_{j \in K_i} \int_{L_{ij}} (F_x \tilde{n}_x + F_y \tilde{n}_y) dL = \sum_{j \in K_i} \phi_{ij} (W_i, W_j, n_{ij}) \quad (6)$$

که در آن k_i تعداد وجهه سلول i (در سلول مثلثی 3)، L_{ij} طول وجه مشترک دو سلول i و j (وجه ij)، ϕ_{ij} مقدار شار عددی عبوری از وجه ij و $n_{ij} = (n_x, n_y)_{ij}$ بردار عمود بر وجه ij است که اندازه‌ی آن برابر L_{ij} است.

در میدان سرعت است. در روش‌های عددی ممکن است این پدیده‌ی طبیعی با پخشیدگی غیرفیزیکی ناشی از روش عددی بیشتر تخمین زده شود. در روش‌های پیشرفتی حجم محدود از نوع گودونوف^۹، برای جلوگیری از پخشیدگی زیاد عددی و نیز دست‌یابی به دقت مرتبه‌ی بالاتر و در عین حال حذف نوسانات کاذب در محل تاپیوستگی‌ها، از محدودکننده‌های شار یا شبیب در بازسازی اطلاعات بر مزه‌های هر جزء استفاده می‌شود. این روش‌ها را اصطلاحاً «روش‌های کاهشی مجموع تغییرات»^{۱۰} می‌نامند.^[۲۹]

برخی از محققین معادلات متوسطگیری شده‌ی عمقی آب‌های سطحی را برای شبیه‌سازی یک موج مورب ایستا در جریان فوق بحرانی به کار گرفتند.^[۲۵] برخی نیز معادلات مذکور را برای جریان‌های زیربحرانی و فوق بحرانی در محل تقاطع دو کاتال حل کردند.^[۲۶] در این کارها از اثرات جملات تلاطمی صرف‌نظر شد. همچنین این معادلات را در خم تیز^۹ درجه و با استفاده از روش حجم محدود TVD در جریان زیربحرانی با در نظر گرفتن جملات تلاطمی حل کردند.^[۲۷] یادآور می‌شود که این روش به خوبی قادر به مدل‌سازی امواج تیز مورب است؛ اما همیشه میزان اهمیت جملات تلاطمی در مدل‌سازی جریان‌های فوق بحرانی نامشخص بوده است. در نوشتار حاضر حاضر برای اولین بار از روش حجم محدود Roe-TVD برای شبیه‌سازی امواج تیز مورب ایستا – ناشی از برخورد جریان فوق بحرانی به یک مانع عرضی – با در نظر گرفتن جملات تلاطمی استفاده شده است. برای شبیه‌سازی اثرات تلاطم از مدل دوبعدی طول اختلاط، مدل استاندارد ϵ و مدل تنش جبری استفاده می‌شود. برای اطمینان از صحبت محاسبات عددی، یک مدل آزمایشگاهی شامل فلومی به طول 80 cm و عرض 40 cm برپا شد و نتایج عددی با اطلاعات به دست آمده از آن مقایسه شد. مطالعات انجام شده^[۲۷] نشان داد که تعیین صحیح موقعیت امواج تیز عددی به تخمین دقیق جملات چشمی – شامل مقاومت بستر، شبیب کاتال و اثلاف اندازه‌ی حرکت ناشی از تلاطم – بستگی دارد. بنابراین ضریب زبری مانینگ و شبیب بستر با دقت زیاد در آزمایشگاه تعیین شدند.

۲. معادلات آب‌های کم عمق

معادلات آب‌های کم عمق، با فرض اولیه‌ی توزیع فشار هیدروستاتیکی و همچنین سیال غیرقابل تراکم، از متوسطگیری معادلات سه‌بعدی ناویر – استوکس در عمق حاصل می‌شود. این معادلات در مطالعه‌ی بسیاری از پدیده‌های فیزیکی – نظری شکست سد، جریان در کاتال‌های باز، امواج سیالی، نیروهای عملکننده بر سازه‌های ساحلی و انتقال الودگی – کاربرد دارند. شکل دوبعدی و بقایی این معادلات چنین است:^[۲۸]

$$\frac{\partial W}{\partial t} + \frac{\partial F_x}{\partial x} + \frac{\partial F_y}{\partial y} = \sum_{k=1}^r G_k \quad (1)$$

که در آن

$$W = \begin{bmatrix} h \\ q_x \\ q_y \end{bmatrix}; \quad F_x = \begin{bmatrix} q_x \\ \frac{q_x}{h} + \frac{q_h}{\tau} \\ \frac{q_x q_y}{h} \end{bmatrix}; \quad F_y = \begin{bmatrix} q_y \\ \frac{q_x q_y}{h} \\ \frac{q_y}{h} + \frac{q_h}{\tau} \end{bmatrix} \quad (2)$$

در سیستم معادلات ۱ و ۲، W بردار متغیرهای ابقاء شده (مشتمل بر h عمق جریان، q_x و q_y دبی در واحد عرض در راستای x و y) است. همچنین F_x و F_y بردارهای

در رابطه‌ی W_{Ij} مقدار متغیر W_i در مرز با سلول j , r بردار فاصله‌ی بین مرکز سطح سلول i و سطح j , L_{ij} , و ∇W_i گرادیان محدودشده‌ی متغیرها در سلول i است که طبق رابطه‌ی W_{Ij} تعیین می‌شود (شکل ۱(الف)):

$$\nabla_i^i W = w_a \nabla W_a + w_b \nabla W_b + w_c \nabla W_c \quad (10)$$

در این رابطه w_a , w_b و w_c فاکتور وزنی، و ∇W_b , ∇W_a و ∇W_c مقدار گرادیان محدودشده‌ی متغیر مورد نظر در سلول‌های a , b و c هستند. با میانگین‌گیری وزنی، گرادیان هر وجه سلول تعیین می‌شود:

$$\nabla W_i = \frac{A_{i\alpha\alpha} (\nabla W)_\alpha + A_{i\beta\beta} (\nabla W)_\beta + A_{i\gamma\gamma} (\nabla W)_\gamma}{A_{i\alpha\alpha} + A_{i\beta\beta} + A_{i\gamma\gamma}} \quad (11)$$

مساحت چهار ضلعی $A_{i\alpha\alpha}$ و $(\nabla W)_\alpha$ گرادیان متغیر W در وجه سلول است که با استفاده از قضیه‌ی گوس و میانگین‌گیری وزنی زیرمتشتلهای اطراف هر ضلع محاسبه می‌شود؛ مثلاً برای وجه شماره ۱ (در شکل ۱(الف)) می‌توان نوشت:

$$(\nabla W)_\alpha = \frac{A_{\alpha\alpha} \nabla W|_{\alpha\alpha} + A_{\beta\beta} \nabla W|_{\beta\beta}}{A_{\alpha\alpha} + A_{\beta\beta}} \quad (12)$$

$$\nabla W|_{\alpha\alpha} = \frac{1}{A_{\alpha\alpha}} \oint_{\Gamma} W n d\Gamma$$

که در آن Γ مسیر انتگرال‌گیری در هر زیرمتشتث است. برای تعریف توابع وزنی w_a , w_b و w_c می‌توان نوشت:

$$w_a = \frac{(g_b g_c + \varepsilon^\alpha)}{(g_a^\alpha + g_b^\alpha + g_c^\alpha + 3\varepsilon^\alpha)} \quad (13)$$

$$w_b = \frac{(g_a g_c + \varepsilon^\alpha)}{(g_a^\alpha + g_b^\alpha + g_c^\alpha + 3\varepsilon^\alpha)}$$

$$w_c = \frac{(g_a g_b + \varepsilon^\alpha)}{(g_a^\alpha + g_b^\alpha + g_c^\alpha + 3\varepsilon^\alpha)}$$

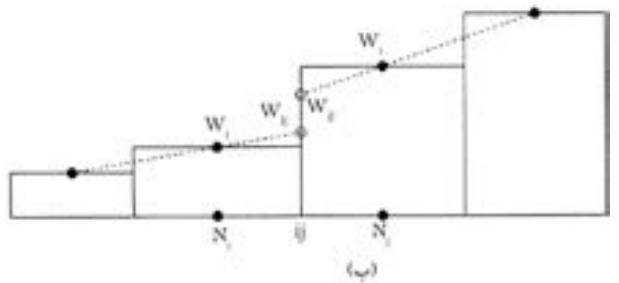
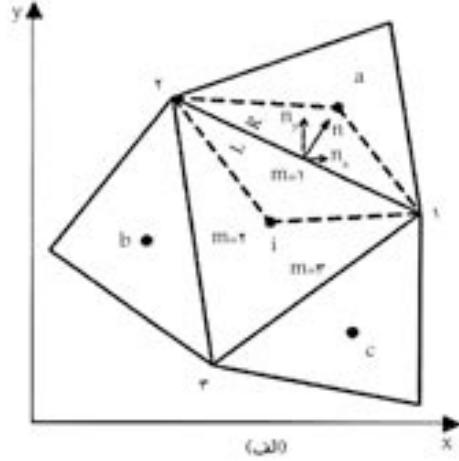
در این روابط ε یک مقدار کوچک و g_a , g_b و g_c تابعی از گرادیان متغیرها در سلول‌های احاطه‌کننده‌ی سلول i (سلول‌های a , b , c در شکل ۱(الف)) هستند:

$$g_a = \|\nabla W_a\|_\alpha; \quad g_b = \|\nabla W_b\|_\alpha; \quad g_c = \|\nabla W_c\|_\alpha \quad (14)$$

و در آن L_{ij} گرادیان محدودشده‌ی متغیر مورد نظر است. طبق تعریف، نرم L_{ij} برابر مجموع مریعات دریه‌های بردار است. با استفاده از روابط ۱۳ و ۱۴ مقدار گرادیان محدودشده‌ی متغیر مورد نظر تعیین، و بازسازی اطلاعات روی مرز سلول انجام می‌شود. جملات چشمی شیب و اصطکاک بستر (G_1 و G_2) در معادله‌ی (۳) چنین تعریف می‌شوند:^[۲۸]

$$G_1 = \begin{bmatrix} \cdot \\ -ghS_{x,x} \\ -ghS_{y,y} \end{bmatrix}; \quad G_2 = \begin{bmatrix} \cdot \\ -c_f U_x |U_x| \\ -c_f U_y |U_y| \end{bmatrix}; \quad c_f = \frac{gn^\alpha}{h^{1/\alpha}} \quad (15)$$

که در آن $S_{x,x}$ و $S_{y,y}$ شیب بستر در راستای x و y , c_f ضریب اصطکاک بستر و n ضریب زبری مانینگ است.

شکل ۱. بازسازی اطلاعات در روی مرز سلول‌ها.

در روش متکی به بالادست مقدار شار عددی به صورت زیر بیان می‌شود:

$$\phi_{ij} = \frac{Z(W_i, n_{ij}) + Z(W_j, n_{ij})}{2} - \frac{1}{\sqrt{\gamma}} |\phi(W_i, W_j, n_{ij})| (W_j - W_i)$$

$$|\phi| = X |D| X^{-1} \quad Z = F_x n_x + F_y n_y$$

$$X = \begin{bmatrix} \cdot & 1 & 1 \\ -\tilde{n}_y & \bar{U}_x + \bar{C} \tilde{n}_x & \bar{U}_x - \bar{C} \tilde{n}_x \\ \tilde{n}_x & \bar{U}_y + \bar{C} \tilde{n}_y & \bar{U}_y - \bar{C} \tilde{n}_y \end{bmatrix}$$

$$|D| = \begin{bmatrix} |\bar{\lambda}_1| & \cdot & \cdot \\ \cdot & |\bar{\lambda}_2| & \cdot \\ \cdot & \cdot & |\bar{\lambda}_3| \end{bmatrix} \quad \bar{\lambda}_1 = n_x \bar{U}_x + n_y \bar{U}_y$$

$$\bar{\lambda}_2 = \bar{\lambda}_1 + \bar{C} L_{ij} \quad \bar{\lambda}_3 = \bar{\lambda}_1 - \bar{C} L_{ij} \quad (7)$$

در روش مرتبه‌ی اول Roe مقدار متوسط‌گیری شده در سلول چنین تعریف می‌شوند:^[۲۹]

$$\bar{U}_x = \frac{\sqrt{h_i} U_{x,i} + \sqrt{h_j} U_{x,j}}{\sqrt{h_i} + \sqrt{h_j}} \quad \bar{U}_y = \frac{\sqrt{h_i} U_{y,i} + \sqrt{h_j} U_{y,j}}{\sqrt{h_i} + \sqrt{h_j}} \quad (8)$$

$$\bar{C} = \sqrt{g \frac{h_i + h_j}{2}}$$

در این رابطه U_x و U_y سرعت جریان در جهت محورهای x و y است. برای رسیدن به دقت مرتبه‌ی دوم مکانی در روش Roe مقداری متغیرهای بقایی در مرز سلول‌های مثلثی با استفاده از روش MUSCL بازسازی می‌شوند (شکل ۱(ب)):^[۲۵]

$$W_{Ij} = W_i + r \nabla_i^i W \quad (9)$$

هزینه‌ی محاسباتی اضافه نمی‌شود و نیاز به حل سیستم معادلات نیست. جمله‌ی اثرات تلاطمی در معادله‌ی اندازه‌ی حرکت در راستای y نیز به صورت مشابه محاسبه می‌شود. در روابط فوق باید مقدار لزجت گردابه‌بی متلاطم را با استفاده از مدل‌های تلاطمی مختلف که در ادامه تشریح می‌شود، محاسبه کرد.

۱.۴. مدل طول اختلاط (ML)

در این مدل، لزجت گردابه‌بی متلاطم (v_t) از رابطه‌ی ۱۹ به دست می‌آید:

$$v_t = l_s \sqrt{2 \left(\frac{\partial U_x}{\partial x} \right)^2 + 2 \left(\frac{\partial U_y}{\partial y} \right)^2 + \left(\frac{\partial U_x}{\partial y} + \frac{\partial U_y}{\partial x} \right)^2 + \left(2,34 \frac{u_f}{\kappa h} \right)^2}$$

$$l_s = \min(0, 267 \kappa h, \kappa d_{wall}) \quad (19)$$

که در آن $\kappa = 41$ ضریب فون کارمن^{۱۳}، d_{wall} فاصله‌ی مرکز سلول تا نزدیک‌ترین دیوار، u_f سرعت برشی است و از رابطه‌ی ۲۰ محاسبه می‌شود:

$$u_f = \sqrt{c_f (U_x^2 + U_y^2)} \quad (20)$$

۲.۴. مدل ϵ

در مدل متوسطگیری شده‌ی عمقی ϵ – k ، باید دو معادله‌ی انتقال برای محاسبه‌ی لزجت گردابه‌بی متلاطم حل شود. یکی از این معادلات برای به دست آوردن انرژی جنبشی تلاطم (k) و دیگری برای تعیین نزدیکی از اتفاق از این مدل در حالت بقایی و برداری به صورت رابطه‌ی ۲۱ است:

$$\frac{\partial \Phi}{\partial t} + \frac{\partial F_{\Phi,x}}{\partial x} + \frac{\partial F_{\Phi,y}}{\partial y} = \sum_{m=1}^r H_m \quad (21)$$

که در آن Φ بردار متغیر تلاطمی ابقاء شده و $F_{\Phi,x}$ و $F_{\Phi,y}$ شارهای فیزیکی در راستای x و y هستند:

$$\Phi = \begin{bmatrix} hk \\ h\epsilon \end{bmatrix}$$

$$F_{\Phi,x} = \begin{bmatrix} hkU_x \\ h\epsilon U_x \end{bmatrix} = U_x \Phi \quad F_{\Phi,y} = \begin{bmatrix} hkU_y \\ h\epsilon U_y \end{bmatrix} = U_y \Phi \quad (22)$$

جملات چشممه (۲) شامل پخش تلاطمی (H_1)، تولید تلاطم ناشی از اصطکاک بستر (H_2) و نزدیکی از گردابیان سرعت افقی (H_3)، تولید تلاطم ناشی از اصطکاک بستر (H_4) و نزدیکی از اتفاق از این مدل در واحد عرض $q_{x,i}$ در زمان t^{n+1} قرار داده می‌شود. با این کار هیچ

$$H_1 = \begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial x_j} \left(\frac{v_t}{\sigma_k} h \frac{\partial k}{\partial x_j} \right) \\ \frac{\partial}{\partial x_j} \left(\frac{v_t}{\sigma_k} h \frac{\partial \epsilon}{\partial x_j} \right) \end{bmatrix} \quad H_2 = \begin{bmatrix} \min(2v_t S_{ij} S_{ij} h, 10\epsilon h) \\ c_{1\epsilon} \frac{\epsilon}{k} 2v_t S_{ij} S_{ij} h \end{bmatrix}$$

$$H_3 = \begin{bmatrix} \min(c_k u_f^2, 10\epsilon h) \\ c_{\epsilon} \frac{u_f^2}{h} \end{bmatrix} \quad H_4 = \begin{bmatrix} -\epsilon h \\ -c_{1\epsilon} \frac{\epsilon}{k} h \end{bmatrix}$$

$$v_t = c_\mu \frac{k^r}{\epsilon} \quad S_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial U_i}{\partial x_j} + \frac{\partial U_j}{\partial x_i} \right) \quad i, j = 1, 2 \quad (23)$$

که در آن S_{ij} تنسور متوسط نزدیکی افقی است و با استفاده از سرعت‌های متوسط عمقی محاسبه می‌شود. ضرایب $c_{1\epsilon}$, $c_{2\epsilon}$, c_μ , σ_k و σ_ϵ نیز ثابت‌های

۴. مدل‌های متوسط رینولدز در جریان دو بعدی سطح

آزاد

فرضیه‌ی بوزینسک اساس تمامی مدل‌های تلاطمی لزجت گردابه‌بی، و بیان گر رابطه‌ی بین تنش رینولدز و گردابیان سرعت اصلی جریان است. در مدل‌های متوسط رینولدز با استفاده از این فرضیه، اثرات تنش‌های رینولدز در معادلات آب‌های کم عمق (G_2 در رابطه‌ی ۳) عبارت خواهد بود از:

$$G_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{\partial}{\partial x} \left(v_t h \frac{\partial U_x}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(v_t h \frac{\partial U_x}{\partial y} \right) \\ \frac{\partial}{\partial x} \left(v_t h \frac{\partial U_y}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(v_t h \frac{\partial U_y}{\partial y} \right) \end{bmatrix} \quad (16)$$

که در آن v_t لزجت گردابه‌بی متلاطم است. برای جداسازی این جمله از روش نیمه‌ضمونی^۹ استفاده شده است. وقتی لزجت بسیار بزرگ باشد برای حفظ پایداری لازم است جمله‌ی پخشی به صورت ضممنی جداسازی شود. برای انجام این کار داویدسون جمله‌ی مذکور را به دو قسمت تقسیم‌بندی کرد:

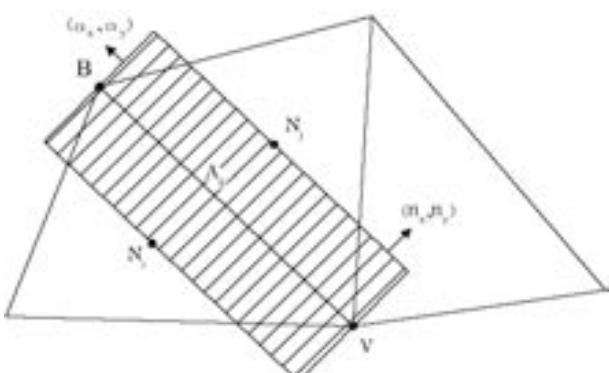
$$G_{2,tot} = G_{2,\perp} + G_{2,\parallel} \quad (17)$$

در این رابطه $G_{2,\perp}$ پخشیدگی متعامد^{۱۰} و $G_{2,\parallel}$ پخشیدگی غیرمتعامد^{۱۱} است. برای مؤلفه‌ی اندازه‌ی حرکت در راستای x بردار G_2 چنین محاسبه می‌شود (شکل ۲):

$$G_{2,\perp} = \sum_{j \in K_i} \Gamma_{D_\perp} U_{x,j} - \frac{\Gamma_{D_\perp}}{h_i} q_{x,i}$$

$$G_{2,\parallel} = \sum_{j \in K_i} v_{t,ij} h_{ij} \frac{d_{ij}}{d_{\perp,ij}} (U_{x,B} - U_{x,V}) (\tilde{\alpha}_{x,ij} \tilde{n}_{x,ij} + \tilde{\alpha}_{y,ij} \tilde{n}_{y,ij}) \quad (18)$$

در این روابط $v_{t,ij} h_{ij} \frac{|n_{ij}|}{d_{\perp,ij}}$ ضرب پخش متعامد^{۱۲} و Γ_{D_\perp} تصویر فاصله‌ی بین مرکز دو سلول i و j روی خط عمود بر وجه مشترک دو سلول است. در رابطه‌ی ۱۸ مقدار همه‌ی متغیرها در زمان t^n جاگذاری می‌شود و فقط دبی در واحد عرض $q_{x,i}$ در زمان t^{n+1} قرار داده می‌شود. با این کار هیچ

شکل ۲. محاسبه‌ی جمله‌ی پخش به روش نیمه‌ضمونی.

جبری ارائه شده است. زمانی که از روش‌های صریح به جای روش‌های غیرصریح استفاده می‌شود پایداری افزایش می‌یابد.^[۲۳]

در معادلات متوسطگیری شده در عمق آب‌های سطحی، تنها سه مؤلفه‌ی تنش رینولدز ($\overline{u'v'}$, $\overline{v'u'}$ و $\overline{u'u'}$) ظاهر می‌شوند که چنین محاسبه می‌شوند:^[۲۴]

$$\begin{bmatrix} \overline{u'u'} \\ \overline{v'u'} \\ \overline{u'v'} \end{bmatrix} = \frac{1 - c_{\text{r}}}{c_{11}} k \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \overline{u'u'} \\ \overline{v'u'} \\ \overline{u'v'} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ b_3 \end{bmatrix} \quad (29)$$

ضریب ثابت ($c_{\text{r}} = 0,6$) است و c_{11} مطابق رابطهٔ ۳۰ محاسبه می‌شود:

$$c_{11} = 0,8 + \frac{P_k}{\varepsilon} \quad (30)$$

در این رابطه P_k نمایندهٔ تولید انرژی جنبشی تلاطمی است. درایه‌های a_{ij} و b_i چنین تعریف می‌شوند:

$$\begin{aligned} a_{12} &= -\frac{2}{3} \frac{\partial U_y}{\partial y} \quad a_{11} = -\frac{4}{3} \frac{\partial U_x}{\partial x} \quad a_{13} = -\frac{4}{3} \frac{\partial U_x}{\partial y} + \frac{2}{3} \frac{\partial U_y}{\partial x} \\ a_{21} &= \frac{2}{3} \frac{\partial U_x}{\partial x} \quad a_{22} = -\frac{4}{3} \frac{\partial U_y}{\partial y} \quad a_{23} = -\frac{4}{3} \frac{\partial U_y}{\partial x} + \frac{2}{3} \frac{\partial U_x}{\partial y} \\ a_{31} &= -\frac{\partial U_y}{\partial x} \quad a_{32} = -\frac{\partial U_x}{\partial y} \quad a_{33} = -\left(\frac{\partial U_x}{\partial x} + \frac{\partial U_y}{\partial y} \right) \\ b_1 &= \frac{2}{3} k + \frac{k(1 - c_{\text{r}})}{\varepsilon c_{11}} \left(\frac{2}{3} P_{uu,V} - \frac{1}{3} P_{vv,V} \right) \\ b_2 &= \frac{2}{3} k + \frac{k(1 - c_{\text{r}})}{\varepsilon c_{11}} \left(\frac{2}{3} P_{vv,V} - \frac{1}{3} P_{uu,V} \right) \\ b_3 &= \frac{k(1 - c_{\text{r}})}{\varepsilon c_{11}} P_{uv,V} \end{aligned} \quad (31)$$

در این روابط $P_{uu,V}$, $P_{vv,V}$ و $P_{uv,V}$ جملات تولید تلاطم ناشی از اصطکاک بسترنده و طبق رابطه‌های ۳۲ محاسبه می‌شوند:

$$P_{uu,V} = \frac{u_f^* q_x^*}{h^* |U|} \quad P_{vv,V} = \frac{u_f^* q_y^*}{h^* |U|} \quad P_{uv,V} = -\frac{u_f^* q_x q_y}{h^* |U|} \quad (32)$$

تولید انرژی جنبشی تلاطمی تابعی از تنش‌های رینولدز است. برای جلوگیری از واستگی بسیار زیاد تنش‌های رینولدز به یکدیگر و پایداری بیشتر روش، از فرضیهٔ لزجت‌گردابه‌یی برای محاسبهٔ جمله‌ی تولید انرژی جنبشی تلاطمی استفاده می‌شود. برای این کار جمله‌ی تولید تلاطم (در رابطهٔ ۳۰) مطابق رابطهٔ ۳۳ محاسبه می‌شود:

$$P_k = 2 v_t \left[\left(\frac{\partial U}{\partial x} \right)^2 + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial U}{\partial y} + \frac{\partial V}{\partial x} \right)^2 + \left(\frac{\partial V}{\partial y} \right)^2 \right] + \frac{P_{uu,V} + p_{vv,V}}{2} \quad (33)$$

با این انتخاب، سیستم معادلات ۲۹ بدون استفاده از سعی و خطأ و به طور مستقیم حل می‌شود، و پایداری و همگرایی روش نیز افزایش می‌یابد.

۵. مدل آزمایشگاهی

در تحقیق حاضر برای دست‌یابی به داده‌های تجربی از فلومی واقع در آزمایشگاه هیدرولیک دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی مشهد استفاده شد (شکل ۳). طول

مدل هستند که مقادیر آن‌ها برای مدل ε – k استاندارد عبارت‌اند از:

$$\begin{aligned} c_{1\varepsilon} &= 1,44; & c_{4\varepsilon} &= 1,92; & \sigma_k &= 1,0; \\ \sigma_\varepsilon &= 1,31; & C_\mu &= 0,09 \end{aligned} \quad (24)$$

سیستم معادلات مدل ε – k در حالت بقاء، از نوع هذلولی همراه با جملات چشممه است. واقعیت یکسان‌بودن دو مقدار ویژهٔ معادلات ε – k , روش عددی را ساده‌تر می‌کند. برای حل سیستم معادلات فوق مطابق روش گفته‌شده در حل معادلات آب‌های کم عمق، جمله‌ی پخش لزجی و تلاطمی (H_1) به دو قسمت متعامد ($H_{1,\perp}$ و غیرمتعامد ($H_{1,\parallel}$)) تقسیم می‌شود. همچنین با توجه به پیشنهاد داویدسون برای حفظ پایداری روش و مشتبه‌ماندن مقادیر انرژی جنبشی تلاطمی در طول محاسبات،^[۲۵] جملات چشممه به دو قسمت مشبّت و منفی تقسیم می‌شوند؛ و در نهایت خواهیم داشت:^[۲۶]

$$\Phi_i^{n+1} (1 - H_{N,i}^n) = \left(1 - \frac{\Delta t}{A_i} a_i^n \right) \Phi_i^n + \frac{\Delta t}{A_i} \sum_{j \in K_i} a_{ij}^n \Phi_j^n + \Delta t H_{p,i}^n \quad (25)$$

در این رابطه H_P^n و H_N^n به ترتیب نشان‌گر جملات چشممه‌ی مشبّت و منفی‌اند. a_i^n و a_{ij}^n مطابق رابطهٔ ۲۶ محاسبه می‌شوند:

$$\begin{aligned} a_i^n &= \sum_{j \in K_i} \left(\frac{\lambda_{ij} + |\lambda_{ij}|}{2} + \Gamma_{D_{\perp,ij}} \right); \\ a_{ij}^n &= \frac{-\lambda_{ij} + |\lambda_{ij}|}{2} + \Gamma_{D_{\perp,ij}} \end{aligned} \quad (26)$$

جملات چشممه H_2 و H_4 همیشه مشبّت‌اند و جمله‌ی چشممه‌ی افت H_4 نیز همیشه منفی است؛ ولی جمله‌ی چشممه‌ی پخش $H_{1,\parallel}$ ممکن است مشبّت یا منفی باشد و بنابراین ممکن است در H_P^n با H_N^n قرار بگیرد. در نهایت، جملات چشممه‌ی مشبّت و منفی مطابق رابطهٔ ۲۷ نوشته می‌شود:

$$\begin{aligned} H_N^n &= \min \left[\frac{H_{1,\parallel}}{\Phi}, 0 \right]^n + \left[\begin{array}{c} -\frac{\varepsilon}{k} \\ -c_{1\varepsilon} \frac{\varepsilon}{k} \end{array} \right]^n \\ H_P^n &= \max [H_{1,\parallel}, 0]^n + H_2^n + H_4^n \end{aligned} \quad (27)$$

در نقاطی که جت جریان به دیواره برخورد می‌کند انرژی جنبشی تلاطم به سیلهٔ مدل ε – k بزرگ‌تر از مقدار اصلی آن بازورد می‌شود. برای واقع‌گرایانه کردن نتایج مدل، اصلاح لزجت‌گردابه‌یی متلاطم ضرورت می‌یابد.^[۲۱]

$$v_t = \min \left[c_\mu \frac{k^*}{\varepsilon}, \frac{k}{3} \left(\frac{2}{S_{ij} S_{ij}} \right)^{1/2} \right] \quad (28)$$

۴.۳. مدل تنش جبری (ASM)

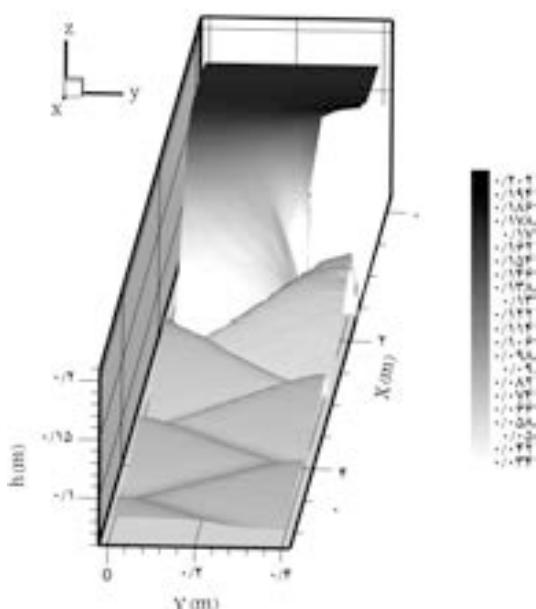
در این روش از معادلات جبری برای به دست آوردن تنش‌های رینولدز استفاده می‌شود. مدل تنش جبری ابتدا به صورت سه‌بعدی عرضه شد.^[۲۱] اخیراً نیز ویرایش دو بعدی مدل یادشده برای معادلات متوسطگیری شده در عمق آب‌های سطحی ارائه شده است.^[۲۱] با وجود این که در روش ASM سیستم معادلات نسبت به مدل‌های متوسط رینولدز ساده‌تر به نظر می‌رسد، معمولاً پایداری این روش به خصوص در حالت سه‌بعدی بسیار ضعیف است. دلیل این امر ماهیت بسیار غیرخطی معادلات

شکل ۴. نقشه‌ی پلان کanal و موقعیت مقاطع طولی و عرضی.

شبکه‌بندی انتخاب شد و مشاهده شد که افزایش بیشتر از 80% سلول تغییری در نتایج ایجاد نمی‌کند. در نهایت فضای حل به 8305 سلول متشی بی‌سازمان تقسیم شد. شرایط مرزی جریان در ورودی با دبی ثابت و در پایین دست به‌وسیله‌ی درون‌بایی مقادیر وابسته (q_x, q_y, h) مشخص شد. برای شبیه‌سازی مرزهای جامد نیز از نظریه‌ی مشخصات استفاده شد.^[۲۵]

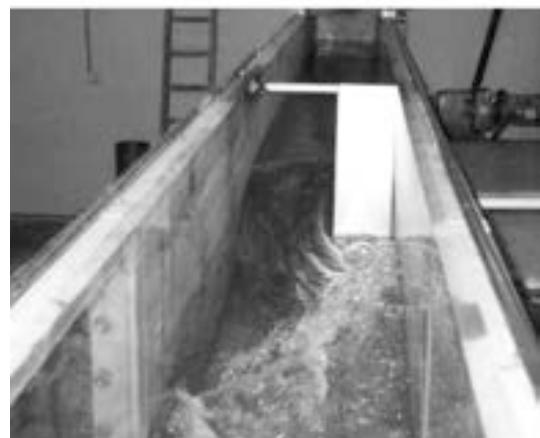
در شکل ۵ نمای سه‌بعدی جریان در مدل ASM برای مانع با عرض 12 m ،^۰ ارتفاع 5 m ،^۰ نشان داده شده است. مشاهده می‌شود که مدل عددی به خوبی قادر به شبیه‌سازی امواج ایجاد شده در پایین دست مانع است. در شکل ۶ نیم‌رخ طولی عمق جریان در امتداد p با مدل ASM رسم شده است. چنان‌که مشاهده می‌شود امواج تیز عددی از نظر دامنه و فاز هم‌خوانی مناسبی با نتایج آزمایشگاهی دارند. برای بررسی دقیق‌تر نتایج و مقایسه‌ی مدل‌های تلاطمی، در شکل ۷ نیم‌رخ طولی عمق جریان 1 m پس از مانع عرضی با استفاده از مدل‌های مختلف تلاطمی در امتدادهای p_1, p_2 و p_3 برای مانع با عرض 12 m در مقایس بزرگ‌تر رسم شده است. همه‌ی مدل‌های تلاطمی مورد استفاده به خوبی قادر به شبیه‌سازی جریان هستند و با داده‌های آزمایشگاهی سازگاری دارند؛ بهویژه آن که علی‌رغم اختلاف فاز انگشتی که در امواج تیز انتهایی مشاهده می‌شود نتایج حاصل از مدل‌های مختلف در این امواج بسیار به هم نزدیک‌اند. عملت این امر احتمالاً کاهش سرعت جریان و افزایش اثر جملات تلاطمی است. براساس این نمودارها مدل تلاطمی ASM نتایج مطلوب‌تری دارد. برای مانع با عرض‌های بیشتر نیز نتایج مشابه به دست می‌آید. در بخش‌های بعدی توانایی مدل عددی در شبیه‌سازی امواج مورب برای مانع با عرض‌های مختلف ارزیابی و خطاهای حاصله بارز شوند.

شکل ۵. نمای سه‌بعدی جریان در مدل ASM.

الف) توسعه‌ی امواج ایستا در اثر وجوده مانع

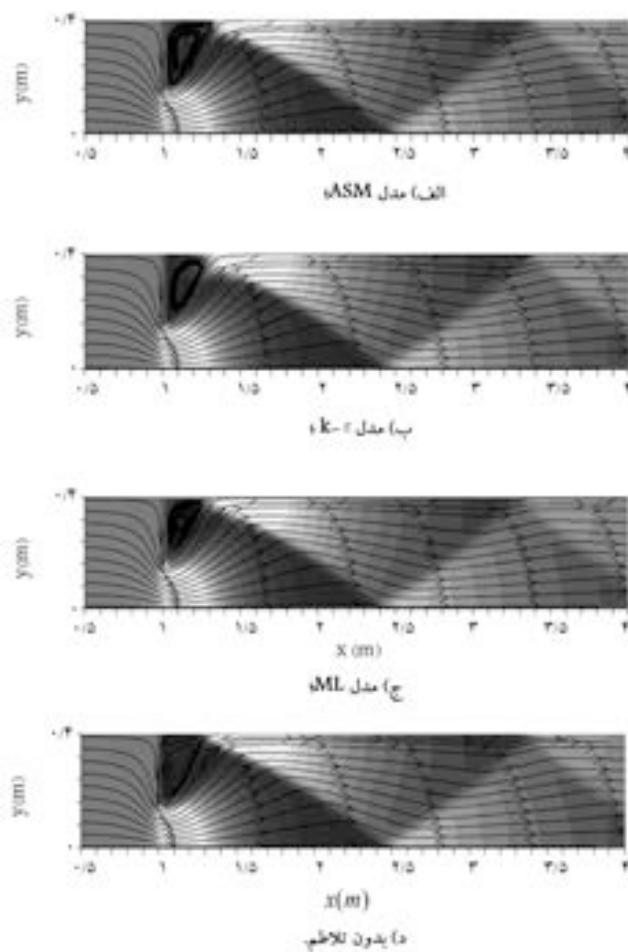
ب) جریان پشت مانع و اولین موج ایستا

شکل ۳. فلوم آزمایشگاهی مورد استفاده.

فلوم $L = 8\text{ m}$ ، عرض آن 4 m ،^۰ ارتفاع دیواره کanal برابر 5 m ،^۰ عمق نرمال برای سه دبی مختلف و برای هر دبی در سه شیب طولی اندازه‌گیری شد. آنگاه با استفاده از رابطه‌ی مقاومت مانینگ ضریب زبری متوسط معادل $n = ۱۰۴$ محاسبه شد. در هر آزمایش دبی جریان با روش حجمی اندازه‌گیری شد و عمق با استفاده از عمق سنج و با دقت 1 mm برداشت شد. برای ایجاد امواج ایستا در کanal از مانع با عرض‌های $1\text{ m}, 0.72\text{ m}, 0.48\text{ m}$ و 0.36 m در فاصله‌ی $3/۰\text{ m}$ از ابتدای کanal قرار داشت استفاده شد. در ورودی کanal جریان با دبی ثابت $0.00624\text{ m}^3/\text{s}$ برقار شد. شیب طولی کanal $S = ۰.۰۰۴$ اندازه‌گیری شد. عمق نرمال جریان در کanal بدون مانع برابر 8 m بود. با وجود مانع، عمق آب در بالادست افزایش یافت و در پایین دست بر اثر رهاسدن جریان و برخورد جت آب به دیواره‌ها، امواج ضربدری به وجود آمد. اندازه‌گیری با فاصله‌ی 4 m در سه مقطع طولی p_1, p_2 و p_3 با 0.2 m و 0.1 m و 0.05 m از دیواره‌ی کanal و همچنین در 8 m مقطع عرضی مطابق شکل ۴ انجام شد.

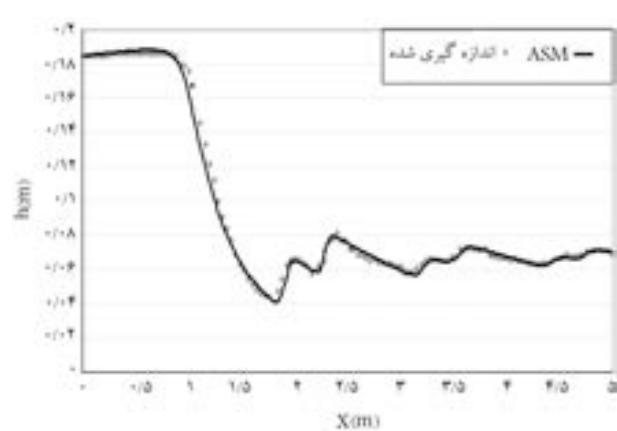
۶. کاربرد روش عددی

به‌منظور ارزیابی مدل‌های تلاطمی، جریان در کanal با وجود یک مانع عرضی شبیه‌سازی شد. در مدل عددی، طول کanal برابر 5 m بود. بدیهی است که صحبت نتایج عددی به تراکم شبکه‌ای محاسباتی بستگی دارد. بدین‌منظور چهار تراکم مختلف

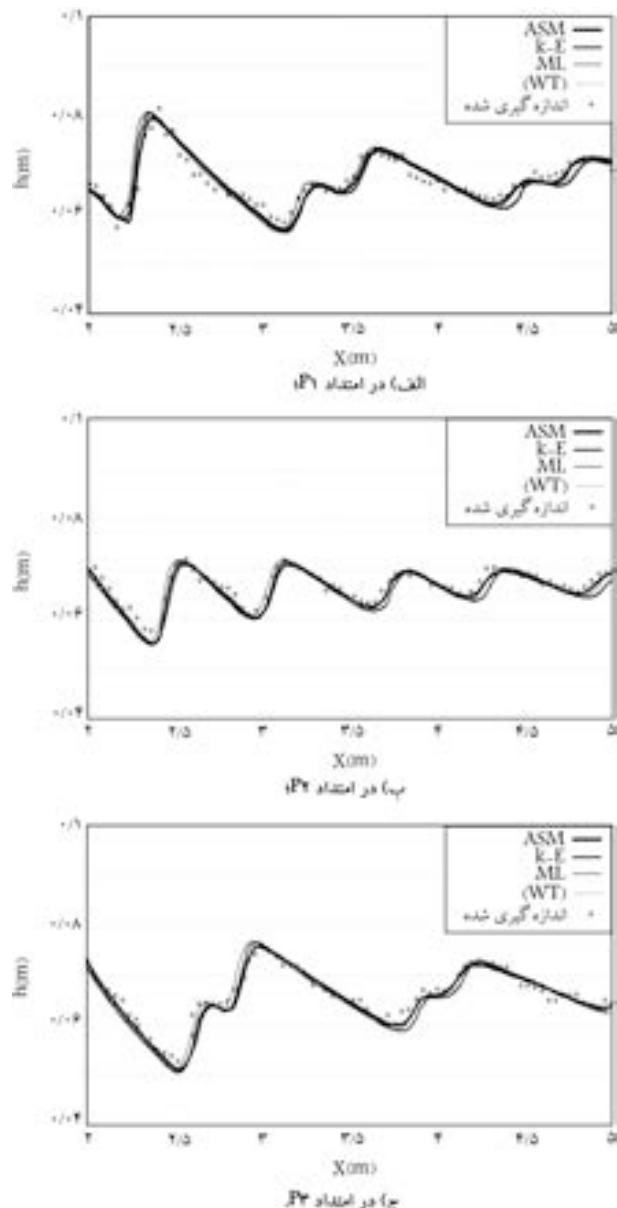

در شکل ۸ منحنی های خطوط جریان در پشت مانع عرضی برای سه مدل تلاطمی مختلف، و حالت بدون تلاطم در حالت مانع با عرض ۰، ۲۴ m نشان داده شده است. در همه مدل ها گردابه ای پشت مانع به خوبی شبیه سازی شده است، اما شکل و طول آن در مدل های مختلف کمی متفاوت است. دلیل این اختلاف، سرعت کم جریان در این ناحیه و درنتیجه تأثیرگذاری بیشتر جملات تلاطمی است. چنان که مشاهده می شود در مدل های k - ϵ ASM و k - ε - خطوط جریان در پشت مانع به یکدیگر نزدیک ترند و گردابه ای قوی تری ایجاد شده است. ضمناً در پس زمینه همین شکل ها منحنی سایه ای عمق جریان نشان داده شده است. موقعیت امواج ضربدری همراه با تغییر جهت خطوط جریان در شکل به خوبی مشخص است.

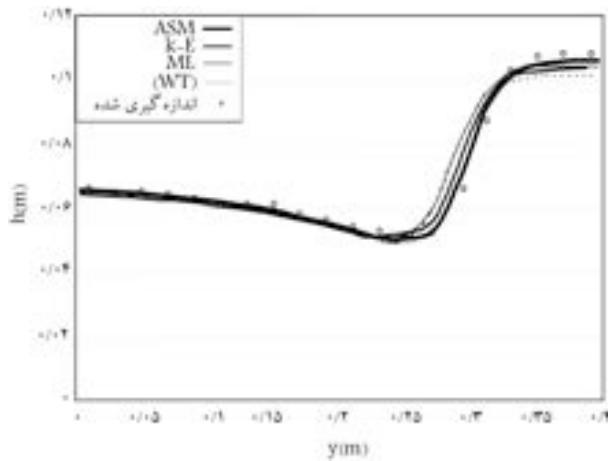
در شکل ۹ توزیع انرژی جنبشی تلاطمی (k) برای دو مدل ASM و k - ε برای مانع با عرض ۰، ۱۲ m نشان داده شده است. چنان که مشاهده می شود، در هر دو مدل یادشده انرژی جنبشی تلاطمی در بالا دست مانع (که تغییرات مشخصات جریان در آن کم است) ناچیز است؛ ولی در پایین دست مانع مقدار قابل ملاحظه بی دارد و می توان با توجه به تغییرات آن محل امواج ایستا را تعیین کرد. همچنین بیشینه انرژی جنبشی تلاطمی در ناحیه پایین دست پشت مانع پیش بینی شده است؛ اما مدل k - ε مقدار آن را بیشتر و در محدوده بزرگ تری محاسبه می کند. انرژی جنبشی تلاطمی نیز در نوار کوچکی از بالا دست مانع به دلیل تغییر جهت جریان قابل ملاحظه می شود.

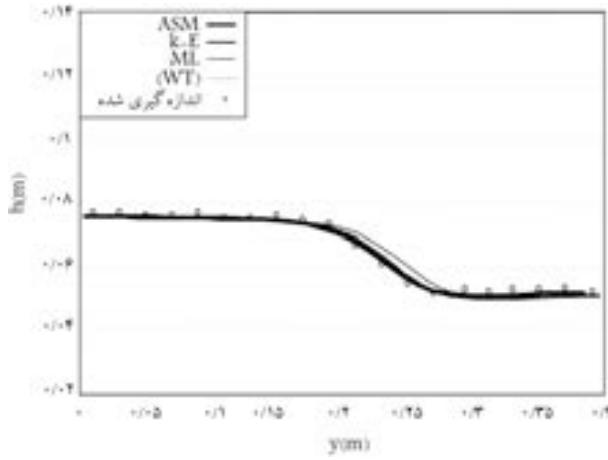
شکل ۶. نیم رخ طولی عمق جریان با مدل ASM در امتداد $x=12$ cm برای مانع ۰، ۱۲ cm.

شکل ۷. نیم رخ طولی عمق جریان با روش های مختلف یک متر پس از مانع با عرض ۰، ۱۲ m.

شکل ۱۱. مقایسه‌ی نتایج عددی و آزمایشگاهی در مقطع عرضی $1/5\text{ m}$.

شکل ۱۲. مقایسه‌ی نتایج عددی و آزمایشگاهی در مقطع عرضی $2/5\text{ m}$.

می‌شود. بدین منظور دو شاخص آماری خطای چنین تعریف می‌شود:

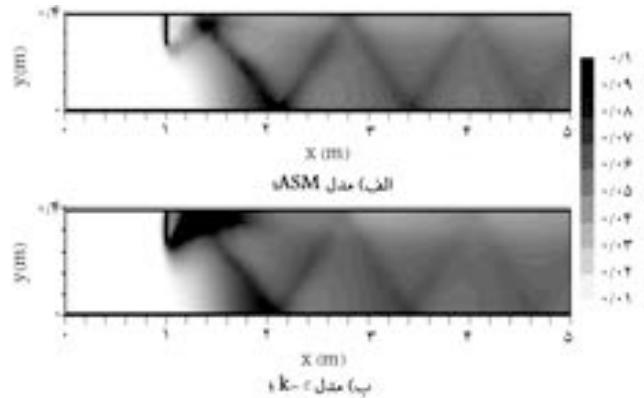
$$E_1 = \frac{\sum (h_{num} - h_{mes})^2}{\sum (h_{mes})^2} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum |h_{num} - h_{mes}|}{\sum |h_{mes}|} \times 100 \quad (34)$$

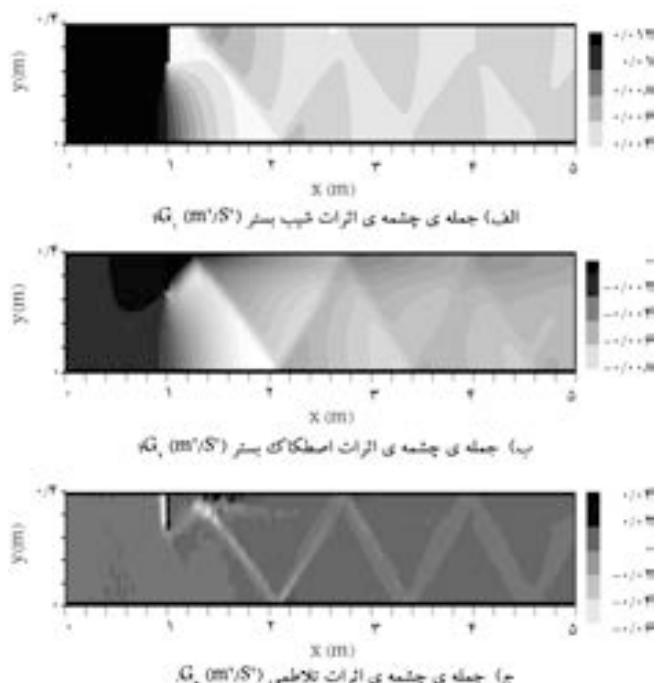
عمق جریان در مدل عددی، و h_{mes} عمق اندازه‌گیری شده است. مقادیر h_{num} پارامتری بعد خطای E_1 برای سه مدل تلاطمی و حالت بدون تلاطم (WT) در شکل ۱۳ در امتدادهای طولی p۱ و p۲ و p۳ برای مانع با عرض‌های مختلف نشان داده شده است. چنان‌که مشاهده می‌شود، در هر سه امتداد و برای همه‌ی عرض‌ها اعمال جملات تلاطمی شاخص‌های خط را کاهش داده و نتایج را بهبود بخشیده است. همچنین مدل ASM غالباً کمترین شاخص خطای دارد.

E_2 نیز نتایج مشابهی دارد.

به‌منظور تحلیل رگرسیون خطی، پس از رسم اعمق متناظر اندازه‌گیری شده و محاسباتی از مدل ASM در امتداد p۱، آن را بر مجموعه نقاط یک خط برآش دادیم (شکل ۱۴). بدین‌یعنی ابتدا خط مذکور در صورتی که نتایج عددی و آزمایشگاهی به یکدیگر نزدیک باشند به واحد میل می‌کنند. معادله‌ی خط برآش بافت و ضریب R^2 برای مانع با عرض 12 m در همین شکل داده شده است. این کار برای اطلاعات سایر مدل‌های تلاطمی و مانع‌های با عرض متفاوت انجام شد

شکل ۹. توزیع انرژی جنبشی تلاطمی برای مانع با عرض 12 m .

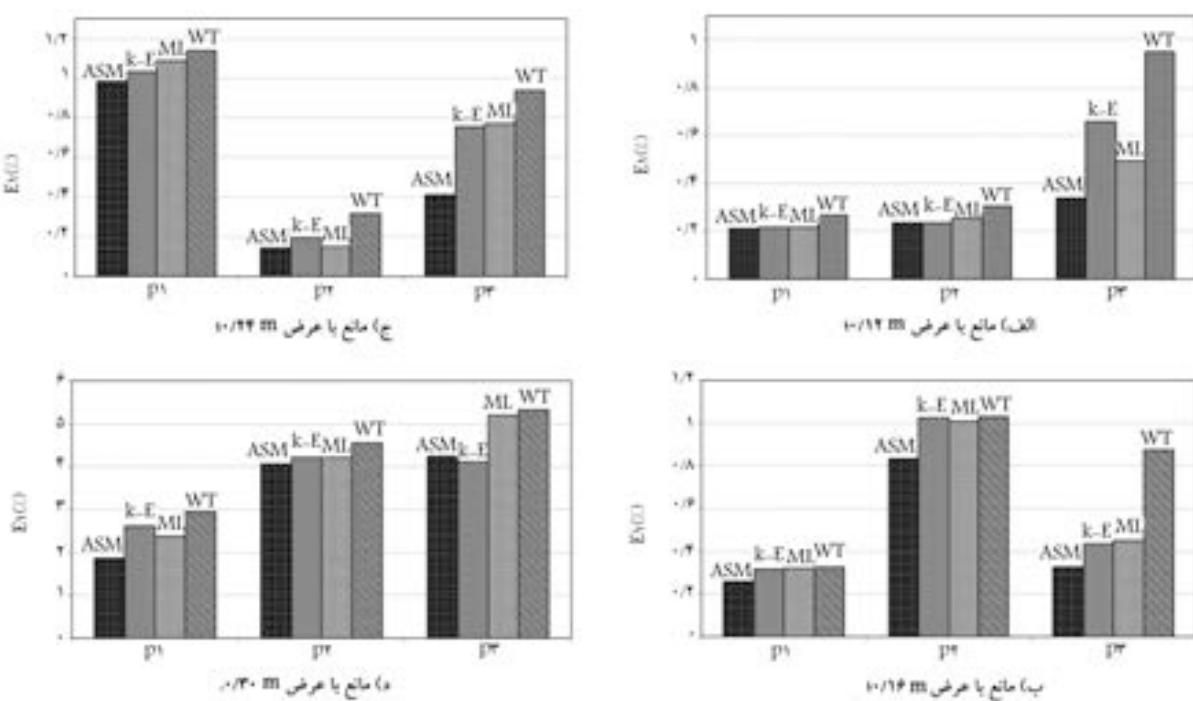

شکل ۱۰. توزیع جمله‌ی چشمی معادله‌ی اندازه‌ی حرکت در راستای x برای مانع با عرض 12 m (نتایج مدل ASM).

در شکل ۱۰ توزیع جملات شبیب و اصطکاک بستر (G_1 ، G_2)، و جمله‌ی اثرات تلاطمی (G_3) در معادله‌ی اندازه‌ی حرکت ۱ در راستای x برای مانع با عرض 12 m رسم شده است. مشاهده می‌شود که G_2 در مقایسه با G_1 و G_3 یک مرتبه بزرگ‌تر است. همچنین اثرات شبیب بستر همیشه مثبت و اصطکاک بستر همیشه منفی است؛ ولی اثرات تلاطمی می‌تواند مثبت یا منفی باشد. بنابراین تأثیرات آن در مشخصات جریان به صورت ترکیبی از اثرات جمله‌ی چشمی شبیب یا اصطکاک بستر ظاهر می‌شود.

در شکل‌های ۱۱ و ۱۲ نیز عرضی عمق جریان از مدل‌های تلاطمی با نتایج آزمایشگاهی در دو مقطع مختلف برای مانع با عرض 12 m مقایسه شده است. چنان‌که مشاهده می‌شود، در هر دو مقطع با کاربرد مدل‌های تلاطمی نتایج بهبود یافته است. اطلاعات این مقاطع نیز نشان‌دهنده‌ی برتری روش ASM است.

بررسی دقیق‌تر و ارزیابی کمی نتایج با استفاده از شاخص‌های آماری انجام شد

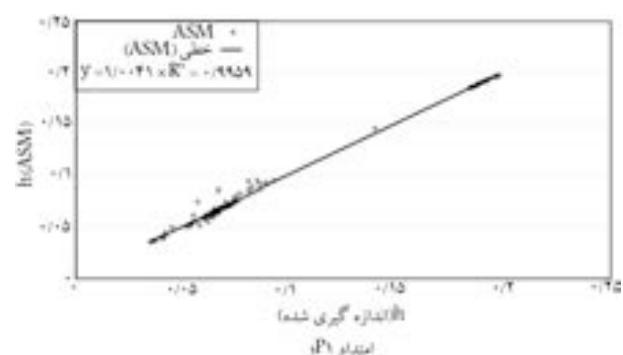

شکل ۱۳. مقایسه‌ی شاخص خط E_1 در امتدادهای مختلف برای مانع با عرض‌های متفاوت.

با استفاده از معادلات ناماندگار متوسط‌گیری شده در عمق آب‌های کم‌عمق بررسی شد. برای این کار از روش حجم محدود Roe-TVD در شبکه‌ی بی‌سازمان مثلثی استفاده شد. به‌منظور حذف نوسانات در مناطقی که گرادیان متغیرها زیاد بودند نیز از توابع محدودکننده‌ی شبیه‌پیشرفت استفاده شد. اثرات شبیه‌واصطکاک بستر و تلاطم در جملات چشمی منظور شدند. جمله‌ی شبیه‌بستر با روش مرکزی و جمله‌ی اصطکاک بستر به‌کمک رابطه‌ی مانیتیگ شبیه‌سازی شد.

از سه مدل تلاطمی طول اختلاط (ML), $k - \epsilon$ و تنش جبری (ASM) برای محاسبه‌ی اثرات تلاطمی استفاده شد. به‌منظور ارزیابی روش‌های تلاطمی مذکور، امواج تیز ایستا در یک فلوم آزمایشگاهی با وجود یک مانع با عرض‌های متفاوت شبیه‌سازی شد. در مقایسه‌ی نتایج عددی و آزمایشگاهی مشاهده شد که همه‌ی مدل‌های عددی به‌خوبی قادر به شبیه‌سازی امواج ایجادشده هستند اما کاربرد مدل‌های تلاطمی باعث بهبود نتایج عددی در محل امواج تیز ایستا می‌شود. همچنین تمام مدل‌های عددی گردابه‌ی ایجادشده در پشت مانع عرضی را به‌خوبی شبیه‌سازی می‌کنند؛ اگرچه مدل‌های $\epsilon - k$ و ASM گردابه‌ی قوی‌تری را نشان می‌دهند. براساس نتایج به‌دست آمده مدل تلاطمی ASM در مقایسه با سایر مدل‌ها نتایج مطلوب‌تری به‌دست می‌دهد. بررسی کسی خطاها نیز مؤید این مستعلمه است.

مقایسه‌ی جملات چشمی نشان می‌دهد که اثر جملات تلاطمی ترکیبی از اثرات شبیه‌واصطکاک بستر است.

شکل ۱۴. مقایسه‌ی آماری نتایج.

و ملاحظه شد که در همه‌ی امتدادها کاربرد مدل‌های تلاطمی باعث بهبود نتایج عددی شده است. همچنین بهترین نتایج عددی در همه‌ی امتدادها از مدل تلاطمی ASM به‌دست می‌آید.

۷. نتیجه‌گیری

در این پژوهش تأثیر مدل‌های تلاطمی مختلف در مدل‌سازی رفتار امواج تیز ایستا

پانوشت

1. mixing length (ML)
2. algebraic stress model (ASM)
3. wakes
4. direct numerical simulation (DNS)
5. flux difference splitting methods
6. Godunov method
7. total variation diminishing (TVD)
8. upwind scheme

منابع

9. semi-implicit method
10. orthogonal diffusion
11. non-orthogonal diffusion
12. orthogonal diffusion coefficient
13. Von Karman's constant
14. horizontal mean strain-rate tensor

15. Van prooijen, B.C.; Booij, R. and Uijtewaal, W.S.J. "Measurement and analysis methods of large scale horizontal coherent structures in a wide shallow channel", In 10th International Symposium on Applications of Laser Techniques to Fluid Mechanics, Calouste Gulbenkian Foundation, Lisbon, Portugal (2000).
16. Pan, Y. and Banerjee, S. "A numerical study of free-surface turbulence in channel flow", *Journal of Physics Fluids*, **7**(7), pp. 1649-1664 (1995).
17. Roe, P.L. "Approximate Riemann solvers, parameter vectors and difference schemes", *Journal of Computational Physics*, **135**(2), pp. 250-258 (1997).
18. Osher, S. and Solomone, F. "Upwind difference schemes for hyperbolic systems of conservation laws", *Math. Comput.*, **38**, pp. 339-374 (1982).
19. Harten, A.; Lax, P.D. and van Leer, B. "On upstream differencing and Godunov-type schemes for hyperbolic conservation laws", *SIAM Rev.*, **25**, pp. 35-61 (1983).
20. Einfeldt, B. "On Godunov-type methods for gas dynamics", *SIAM J. Numer. Anal.*, **25**, pp. 294-318 (1988).
21. Cea, L.; Jeronimo, P. and Vazquez-Cendon, M.E. "Depth averaged modelling of turbulent shallow water flow with wet-dry fronts", *Arch Comput Methods Eng.*, **14**, pp. 303-341 (2007).
22. Toro, E.F. "Shock-capturing methods for free-surface shallow flows", Wiley, Chichester (2001).
23. Trangenstein, J.A. "Numerical solution of hyperbolic partial differential equations", Cambridge University Press (2007).
24. Leveque, R.J. "Finite volume methods for hyperbolic problems", Cambridge University Press (2004).
25. Yoon, T.H. and Kang, S. "Finite volume model for two-dimensional shallow water flows on unstructured grids", *Journal of Hydraulic Engineering*, **130**(7), pp. 678-688 (2004).
26. Ghostine, R.; Kesserwani, G.; Vazquez, J.; Riviere, N.; Ghenaïm, A. and Mose, R. "Simulation of supercritical flow in crossroads: Confrontation of a 2D and 3D numerical approaches to experimental results", *Computers & Fluids*, **38**, pp. 425-432 (2009).
27. Ghezelsofloo, A. and Jaefarzadeh, M.R. "The dimensionless study of 2D stationary shocks in an open channel flow", *International symposium on shallow flows*, Hong Kong University (2008).
28. Cea, L. "An unstructured finite volume model for unsteady turbulent shallow water flow with wet-dry fronts, numerical solver and experimental validation", Doctoral Thesis, Departamento de Métodos Matemáticos y de Representación, Universidad de A Coruña (2005).
29. Davidson, L. "Implementation of a $k - \varepsilon$ model and a Reynolds stress model into a multiblock code", Tech. Rep. CRS4-APPMATH-93-21, Applied Mathematics and Simulation Group CRS4, Cagliari, Italy (1993).

30. Jones, W.P. and Launder, B. "The prediction of laminarization with a two-equation model of turbulence", *International Journal of Heat and Mass Transfer*, **15**, pp. 301-314 (1972).
31. Durbin, P. "On the $k-\varepsilon$ stagnation point anomaly", *International Journal of Heat Fluid Flow*, **17**, pp. 89-90 (1996).
32. Rodi, W. "A new algebraic relation for calculating the Reynolds stresses", *Z Angew Math Mech*, **56**, pp. 219-221 (1976).
33. Davidson, L. "An introduction to turbulence models", Tech. Rep. 97/2, Dept. of Thermo and Fluid Dynamics, Chalmers University of Technology (1997).
34. Zoppou, C. and Roberts, S. "Explicit schemes for dam-break simulations", *Journal of Hydraulic Engineering*, **129**, pp. 11-34 (2003).